

16 - 18
JUNY 2022

MONESTIR DE
SANT MIQUEL
DELS REIS

Renaixement

FESTIVAL CULTURAL A SANT MIQUEL DELS REIS

Dijous 16

Església, 20:00
Ensemble Andalusi de Tetuán
L'ocàs d'al-Àndalus
Romanç andalusí: moaxaja i zejel
Aziz Samsaoui, director

Claustre, 22:30
Capella de Ministrers
La perfecta dama
Mencía de Mendoza
Carles Magraner, director

Divendres 17

Església, 20:00
The Swan Consort
Out of the Deep
Música de Josquin, De Monte i Byrd
Anita Datta, directora

Claustre, 22:30
Acadèmia CdM
Cançoner de Montecassino
El regne de Nàpols i Alfons el Magnànim

Dissabte 18

Claustre, 20:30
Capella de Ministrers
Plant d'amor
Música i poesia del Segle d'Or al voltant de Joan Brudieu i Ausiàs March
Carles Magraner, director

Claustre, 22:30
Sopar dels Borja
Sopar temàtic al voltant dels Borja amb música de l'època, poesia del Renaixement i dansa:

Gama&Blasco Ensemble
Musique de table
Flauta i arpa renaixentista

TransferMove Cía. de Danza
Poesia i dansa
Toni Aparisi

www.renaixement.es

DIJOURS I 6 JUNY

ESGLÉSIA I 20:00 h

Ensemble Andalusi de Tetuán

L'ocàs d'al-Àndalus

Romanç andalusí: moaxaja i zejel

Aziz Samsaoui, director

Parlar del romanç andalusí és parlar de la forma lingüística que es va parlar en la Península Ibèrica musulmana entre els segles IX i XVII. Aquestes llengües van ser considerades al principi d'ús exclusiu pel poble pla i, per tant, no idònies per al cultisme de les corts o de les diferents composicions poètiques. Però a partir del segle IX, a l'Espanya influenciada per la cultura àrab, es produeix un canvi que serà fonamental per a la futura evolució d'aquesta llengua vulgar. Àrabs utilitzaven el seu propi idioma per a comunicar-se, escriure i transmetre la seua cultura. Una composició poètica que apareix en el segle IX, en àrab culte, és la moaxaja (poesia cantada), un poema amb cinc o set estrofes amb idèntica estructura rítmica, dividit per la rima en dues parts: una amb rimes independents i l'altra, amb rimes dependents en totes les estrofes, era freqüent que una persona usara l'àrab i el romanç en els seus dialectes i parla diària. Però la importància que cobra la moaxaja per a l'espanyol no es deu la seua mètrica, ni als seus versos, ni a la seua rima, la vertadera importància radica en el fet que moltes d'elles afegien una última estrofa anomenada jarcha. El programa 'Romanç andalusí: Moaxaja & Zejel' es basa a interpretar els intercanvis poètics i musicals entre dos fronts principals en la cultura Andalusina d'Orient i Occident.

Hablar del romance andalusí es hablar de la forma lingüística que se habló en la Península Ibérica musulmana entre los siglos IX y XVII. Estas lenguas fueron consideradas en un principio de uso exclusivo por el pueblo llano y por lo tanto, no idóneas para el cultismo de las cortes o de las diferentes composiciones poéticas. Pero a partir del siglo IX, en la España influenciada por la cultura árabe, se produce un cambio que será fundamental para la futura evolución de esta lengua vulgar. Árabes utilizaban su propio idioma para comunicarse, escribir y transmitir su cultura. Una composición poética que aparece en el siglo IX, en árabe culto, es la *moaxaja* (poesía cantada), un poema con cinco o siete estrofas con idéntica estructura rítmica, dividido por la rima en dos partes: una con rimas independientes y la otra, con rimas dependientes en todas las estrofas, era frecuente que una persona usara el árabe y el romance en sus dialectos y habla diaria. Pero la importancia que cobra la moaxaja para el español no se debe su métrica, ni a sus versos, ni a su rima, la verdadera importancia radica en que muchas de ellas añadían una última estrofa llamada *jarcha*. El programa 'Romance andalusí: Moaxaja & Zejel' se basa en interpretar los intercambios poéticos y musicales entre dos frentes principales en la cultura Andalusí de Oriente y Occidente.

ENSEMBLE ANDALUSÍ DE TETUÁN

Aziz Samsaoui, kanún i direcció
Youssef El Hussini, oud i veu
Hamid Ajbar, violí i veu
Fathi Ben Yakoub, viola
Muhsen Kouraich, def, panderos i veu

PROGRAMA

Twichiya n°67

Instrumental Danza n° 6 Andalusí

Moaxaja de Ibn al-Jatib (Loja-Fez, s. XIV)

“Oh, que bella tarde con la belleza” Modo al-Istihlal

Zéjel de Sustari (Guadix-El Cairo, s.XIII)

“A quien ama el profeta” Modo Ramal al-Maya

Lama Bada

Tradicional Andalusí

Ya Qalbi / Ah, Corazon!

T. Garnatí

Moaxaja de Ibn Jafáya (Alzira, 1508 - 1139)

Mawwál ¡qué lejos de mí al Ándalus! (Maalouf Túnez)

Ya Wardi / Rosas

Romance Egipcio

Higaz Sufi

T. Andalusí

Wahran

T. Argelia

Nahawand

Tradicional Tetuán

Aziz Samsaoui

Multiinstrumentista d'orientació essencialment autodidacta, nascut a Marràqueix i format en el conservatori de música Andalusina de Tetuan. Va realitzar estudis de llaüt i violí Andalus sota la direcció de Telemsani, perfeccionant amb els mestres Mezouak i Amin Al-Akrami, entre altres. Va formar part de l'Orquestra Jove del Conservatori de Música Andalusina de Tetuan, amb la que ha oferit recitals en festivals a escala nacional i internacional. El seu interès per la música antiga, ètnica i de tall tradicional li ha portat a progressar en un inesgotable itinerari musical a través de diferents instruments de corda. Paral·lelament a la seua labor com a agent cultural i gerent d'empresa de disseny de projectes culturals, ha dirigit festivals i cicles de gran prestigi, com ara Coproducció Etnosur, cicle de Música al Castell Santa Catalina de Cadis, Festizaje (Jaén), col·laborant així amb el Festival Internacional de Música Clàssica de Santander, Canàries i Granada, Festival de Mértola i en projectes europees. La seua trajectòria artística s'ha anat enriquint amb col·laboracions i enregistraments en diferents grups de diversos estils musicals, especialment música antiga i del món.

Ensemble Andalusí de Tetuán

Sorgeix a la fi de l'any 2000 per impuls de l'Orquestra Andalusina de Tetuan. Naix amb dos objectius bàsics de formar un grup de músics professionals que conformen alguna de les millors orquestres del panorama Andalusí. Entre els seus propòsits està el de desenvolupar nous programes musicals, repertoris tradicionals i innovació artística, apostant d'aquesta manera per un nou concepte de la música àrab en general amb temàtica Andalusina. Així doncs, pretén afavorir la seua inserció en el món laboral i buscar nous públics. Des de la seua fundació i fins a l'any 2003, la direcció artística, musical i pedagògica va estar a càrrec d'Aziz Samsaoui, director i membre de l'OAT. En la temporada 2004-2008, la direcció pedagògica és assumida pel etnomusicòleg i compositor Ben Yakoub amb àmplia experiència en el món de la pedagogia musical, i va comptar amb la coordinació de Youssef Husseini i la direcció musical d'Aziz Samsaoui.

Aziz Samsaoui

Multi-instrumentista de orientación esencialmente autodidacta, nacido en Marrakech y formado en el conservatorio de música Andalusí de Tetuán. Realizó estudios de laúd y violín Andalus bajo la dirección de Telemsaní, perfeccionando con los maestros Mezuak y Amin Al-Akrami, entre otros. Formó parte de la Orquesta Joven del Conservatorio de Música Andalusí de Tetuán, con la que ha ofrecido recitales en festivales a nivel nacional e internacional. Su interés por la música antigua, étnica y de corte tradicional le ha llevado a progresar en un inagotable itinerario musical a través de distintos instrumentos de cuerda. Paralelamente a su labor como agente cultural y gerente de empresa de diseño de proyectos culturales, ha dirigido festivales y ciclos de gran prestigio, tales como Coproducción Etnosur, ciclo de Música en el Castillo Santa Catalina de Cádiz, Festizaje (Jaén), colaborando así con el Festival Internacional de Música Clásica de Santander, Canarias y Granada, Festival de Mértola y en proyectos europeos. Su trayectoria artística se ha ido enriqueciendo con colaboraciones y grabaciones en diferentes grupos de diversos estilos musicales, especialmente música antigua y del mundo.

Ensemble Andalusí de Tetuán

Surge a finales del año 2000 por impulso de la Orquesta Andalusí de Tetuán. Nace con dos objetivos básicos de formar un grupo de músicos profesionales que conforman alguna de las mejores orquestas del panorama Andalusí. Entre sus objetivos está el de desarrollar nuevos programas musicales, repertorios tradicionales e innovación artística, apostando de este modo por un nuevo concepto de la música árabe en general con temática Andalusí. Así pues, pretende favorecer su inserción en el mundo laboral y buscar nuevos públicos. Desde su fundación y hasta el año 2003, la dirección artística, musical y pedagógica estuvo a cargo de Aziz Samsaoui, director y miembro de la OAT. En la temporada 2004-2008, la dirección pedagógica es asumida por el etnomusicólogo y compositor Ben Yakoub con amplia experiencia en el mundo de la pedagogía musical, y contó con la coordinación de Youssef Husseini y la dirección musical de Aziz Samsaoui.

DIJOURS 16 JUNY
CLAUSTRE 22:30 h
Capella de Ministrers
La perfecta dama
Mencía de Mendoza (1508-1554)
Carles Magraner, director

Mencía de Mendoza i Fonseca va nèixer en Jadraque en 1508 i va heretar del seu pare el Castell i el Senyoriu d'Aiora en 1524 convertint-se en una peça més de l'engranatge de la cort multinacional de Carles V. Va establir un estret contacte, entre altres intel·lectuals, amb Lluís Vives, a qui va contractar com a professor, i amb qui va estudiar Llatí i Cultura clàssica. Va ser allí on va iniciar una important labor de mecenatge que es prolongaria tota la seua vida. Amb aquest programa s'honra la figura de donya Mencía, mecenes i amant de la música, les arts i la literatura. Dona de tarannà humanista impulsora de tota mena de mecenatge artístic i la biblioteca del qual era famosíssima en l'època.

Mencía de Mendoza y Fonseca nació en Jadraque en 1508 y heredó de su padre el Castillo y el Señorío de Ayora en 1524 convirtiéndose en una pieza más del engranaje de la corte multinacional de Carlos V. Estableció un estrecho contacto, entre otros intelectuales, con Luis Vives, a quien contrató como profesor, y con quien estudió Latín y Cultura clásica. Fue allí donde inició una importante labor de mecenazgo que se prolongaría toda su vida. Con este programa se honra la figura de doña Mencía, mecenas y amante de la música, las artes y la literatura. Mujer de talante humanista impulsora de todo tipo de mecenazgo artístico y cuya biblioteca era famosísima en la época.

CAPELLA DE MINISTRERS

Carles Magraner

Beatriz Lafont, soprano

Carles Magraner, viola d'arc

Fernando Marín, viola d'arc

Leonardo Luckert, viola d'arc

Robert Cases, guitarra renaixentista / viola de mà

PROGRAMA

Rodrigo de Mendoza, marquès del Cenete i senyor d'Aiora, es casa en secret a Coca (Segovia) amb Maria de Fonseca, en contra de la voluntat del pare de la dama i de la mateixa reina Isabel. Don Rodrigo fuig dels rumors a Castella i s'instal·la a València envoltat de músics i poetes com ara Badajoz i Gabriel.

Villancets

<i>Sopiros, no me dexeis</i>	Badajoz (CMP 345)
<i>O desdichado de mi</i>	Badajoz (CMP 49)
Contrafacta / recitat	
<i>Amores tristes crueles</i>	Badajoz el músico (CG cxlix)

Villancets

<i>No soy yo quien la descubre</i>	Gabriel Mena (CM 353)
<i>O cuidado mensajero</i>	Gabriel Mena (CMP 196)
Contrafacta / recitat	
<i>Como amor nuestro enemigo</i>	Gabriel, cantor de la capilla del Rey (CG clvij)

El 1506 Rodrigo de Mendoza i Maria de Fonseca formalitzen el matrimoni i dos anys més tard naix a Jadraque (Guadalajara) la primogènita Mencia de Mendoza (1508-1524). La filla del marquès creix en els castells de son pare a Guadalajara, Granada i València i es forma en humanitats, en música i en dansa. En morir prematurament els seus pares, la marquesa Mencia de Mendoza, és casada per Carles V, amb només quinze anys d'edat, amb el neerlandès Enrique de Nassau. El matrimoni resideix alguns anys a la cort imperial i el 1530 s'instal·la a Breda, on Mencia desenvolupa una rellevant activitat intel·lectual i de mecenatge.

<i>Diferencias sobre la Alta</i>	Antonio de Cabezón (Obras de música...)
<i>Dezilde al cavallero</i>	Diego Pisador (Libro de...) / Nicolas Gombert (CU 49)
<i>Jamais je n'eus tant de soulas</i>	Nicolas Gombert / Luys de Narváez (El Delphin)
<i>Adieu délices de mon cœur</i>	Jacobus Clemens non Papa (Second livre...)

Enrique de Nassau mor el 1538 i Mencia de Mendoza torna als seus territoris hispànics. La marquesa del Cenete resideix fonamentalment al seu castell d'Aiora i entra en contacte amb la cort de Ferran d'Aragó, duc de Calàbria i virrei de València, també vidu després del traspàs de Germana de Foix dos anys abans.

La Viuda. Ensalada Mateo Flecha

Mencia de Mendoza es casa en segones núpcies amb Ferran d'Aragó el 1541 i es trasllada al Palau del Real de València, on els ducs viuen envoltats de literatura i música. Comparteixen espai al palau alguns músics de la talla del noble violista Lluís del Milà i el mestre de capella Bartomeu Càrceres. Després de la mort de Ferran d'Aragó el 1550, la duquesa viuda no deixa València i continua acompanyada de la capella musical del duc de Calàbria encapçalada per Juan Ceba. Mor a la capital del Túrria el 1554 i és soterrada als peus dels seus pares a la Capella de Reis del convent valencià de Sant Domènec.

<i>Fantasia</i>	Lluís del Milà (El Maestro)
<i>Téndome y viniendo</i>	Bartomeu Càrceres (CU 6)
<i>Pavana</i>	Lluís del Milà (El Maestro)
<i>Soleta yo só aci</i>	Bartomeu Càrceres (CU 23)
<i>Pux fortuna m'ha llevat</i>	Anònim (E-Mn)

Amores tristes crueles
sin ninguna compassion
combaten mi coraçon.

Tienen me tan combatido
con tan mortal resistencia
que ni toman mi partido
ni me dan de su clemencia.
Antes buscan diligencia
que maten mi coraçon
sin ninguna compasion.

Con fuerças de gran ultraje
matan mi vida cativa
sola mi fe queda biva
que defiende su omenaje.
No lentienden el lenguaje
si les pide compasion
mi cativo coraçon.

No cessan de buscar mañas
de combates sin sosiego
con tiros dardientes fuego
que passan por mis entrañas
y de otras guerras estrañas
sin ninguna compasion
combaten mi coraçon.

Como amor nuestro enemigo
nos tiene siempre enemiga
a nadie de quanto sigo
le consejo que le siga.
Por que en mi siento mezquino
que nuestra carne mezquina
mas humana que divina
no cura de lo divino.

Y pues ay razon buscalla
y lo que manda buscallo
y tal voluntad dexalla
o lo que quieren dexallo.
Nos guies por ciega guia
yd señor por donde os guio
que nadie balla desvio
si de amor no se desvia.

Y pues causa mal tamaño
nuestra inclinacion tamaña
aproveche el desengaño
pues el mal nos desengaña.
Que do sta tan claro el perro
gran culpa tiene quien perra
mas si amor en mi se encierra
con su consejo me encierro.

Si manda que me desdiga
yo digo que me desdigo
pues que solo de su amiga
ha de ser el ombre amigo.
No busqueys otra maestra
creedme y seres maestro
yo asiniestro o adiestro
por donde amor os adiestra.

Carles Magraner

Quan algú escolta la música de Carles Magraner el que percep no és senzillament una successió de notes produïdes pels cops del seu arc en les cordes de la viola da gamba, més aviat són sons que es van transformant en una cadena de sentiments i emocions. De la mateixa manera, la seua extensa carrera professional no pot ser entesa com un gran nombre de concerts i enregistraments, per què és la història de molt d'esforç i el resultat del seu amor per la música. Carles Magraner naix a Almussafes (La Ribera Baixa, València) on inicia els seus estudis musicals, que continua després en el Conservatori Professional de Carcaixent i el Conservatori Superior de València, obtenint els títols de Professor de Violoncel i el Superior de Musicologia. Molt ràpid, se sent captivat per la música antiga i s'especialitza en violoncel barroc i viola da gamba, amb estudis a Barcelona, Madrid i el Departament de Musique Ancienne del Conservatoire National de Région de Tolosa de Llenguadoc. A més, cursa diversos seminaris sobre música medieval, renaixentista i barroca impartits per Miquel Querol i Josep Bonastre, entre altres, completant la seua formació en música ibèrica dels segles XI-XVIII. Obté el Premi a la Creativitat Musical de la Universitat de València en els anys 88 i 89 i del Ministeri de Cultura de joves intèrprets. Carles Magraner és Màster en Música en l'especialitat de música antiga i Doctor en Música per la Universitat Politècnica de València.

Capella de Ministrers

Des de la seua creació l'any 1987, el grup Capella de Ministrers, sota la direcció de Carles Magraner, ha desenvolupat una important tasca investigadora i musicològica en favor del patrimoni musical espanyol, des de l'Edat Mitjana fins al segle XIX. El resultat, transformat en testimoniatge musical, conjuga a la perfecció tres factors clau: el rigor històric, la sensibilitat musical i, molt especialment, un incontenible desig de comunicar-nos i fer-nos partícips d'aquestes experiències. L'activitat concertística de la formació ha sigut molt intensa des de l'inici de la seua activitat, recurrent les millors sales de música d'Espanya: Auditori Nacional d'Espanya, Palau de la Música de València, Palau de la Música Catalana, Auditori de León, Teatre de la Maestranza, L'Escorial, Centre Conde Duque, Auditori de Castelló, Teatre Cervantes... Així mateix, ha participat en nombrosos festivals, d'entre els quals cal destacar el Festival de Música Antiga de Barcelona, Madrid Cultural 1992 (amb la recuperació de l'òpera 'Los Elementos' d'Antonio Lliteres), Festival de

Teatre Clàssic d'Almagro, Festival de Música Antiga i Barroca de Peñíscola, Festival de Peralada, Quinzena Musical Donostiarra, Veranos de la Villa (Madrid), Festival Grec (Barcelona), Festival Internacional de Música i Dansa de Granada, Festival de Música Religiosa de Conca, Serenates a la Universitat (València), Festival Are More (Vigo), Festival Medieval d'Elx, entre molts altres.

Carles Magraner

Cuando alguien escucha la música de Carles Magraner lo que percibe no es sencillamente una sucesión de notas producidas por los golpes de su arco sobre las cuerdas de la viola da gamba, sino sonidos transformando una cadena de sentimientos y emociones. De la misma manera su extensa carrera profesional no puede ser entendida como un gran número de conciertos y grabaciones, más bien es la historia de mucho esfuerzo y el resultado de su amor por música. Carles Magraner nace en Almussafes (La Ribera Baixa, Valencia) donde inicia sus estudios musicales, que continúa después en el Conservatorio Profesional de Carcaixent y el Conservatorio Superior de Valencia, obteniendo los títulos de Profesor de Violonchelo y el Superior de Musicología. Muy pronto, se siente cautivado por la música antigua y se especializa en violonchelo barroco y viola da gamba, con estudios en Barcelona, Madrid y el Departament de Musique Ancienne del Conservatoire National de Région de Toulouse. Además, cursa varios seminarios sobre música medieval, renacentista y barroca impartidos por Miquel Querol y Josep Bonastre, entre otros, completando su formación en música ibérica de los siglos XI-XVIII. Obtiene el Premio a la Creatividad Musical de la Universidad de Valencia en los años 88 y 89 y del Ministerio de Cultura de jóvenes intérpretes. Carles Magraner es Máster en Música en la especialidad de música antigua y Doctor en Música por la Universidad Politécnica de Valencia.

Capella de Ministrers

Desde su creación el año 1987, el grupo Capella de Ministrers, bajo la dirección de Carles Magraner, ha desarrollado una importante tarea investigadora y musicológica en favor del patrimonio musical español, desde el medioevo hasta el siglo XIX. El resultado, transformado en testimonio musical, conjuga a la perfección tres factores clave: el rigor histórico, la sensibilidad musical y, muy especialmente, un incontenible deseo de comunicarnos y hacernos partícipes de estas experiencias. La actividad concertística de la formación ha sido muy intensa desde el inicio de su actividad, recorriendo las mejores salas de música de España: Auditorio Nacional de España, Palau de la Música de Valencia, Palau de la Música Catalana, Auditorio de León, Teatro de La Maestranza, El Escorial, Centro Conde Duque, Auditorio de Castellón, Teatro Cervantes... Asimismo, ha participado en numerosos festivales, de entre los que cabe destacar el Festival de Música Antiga de Barcelona, Madrid Cultural 1992 (con la recuperación de la ópera Los elementos de Antonio Lliteres), Festival de Teatro Clásico de Almagro, Festival de Música Antigua y Barroca de Peñíscola, Festival de Peralada, Quincena Musical Donostiarra, Los Veranos de la Villa (Madrid), Festival Grec (Barcelona), Festival Internacional de Música y Danza de Granada, Festival de Música Religiosa de Cuenca, Serenates a la Universitat (Valencia), Festival Are More (Vigo), Festival Medieval de Elche, entre otros.

www.capelladeministrers.es

DIVENDRES 17 JUNY

ESGLÉSIA I 20:00 h

The Swan Consort

Out of the Deep

Música de Josquin, De Monte i Byrd

Anita Datta, directora

Out of the Deep és un programa concebut entorn de les emocions de dolor i esperança. Aquest sentiment ressona en persones de tot el món, ja que la pandèmia mundial va portar dolor i aïllament a tota la humanitat. Aquest programa ofereix una meditació i una oportunitat per a la catarsi, un temps per a admirar la bellesa de l'esperança.

Out of the Deep es un programa concebido en torno a las emociones de dolor y esperanza. Este sentimiento resuena en personas de todo el mundo, ya que la pandemia mundial trajo dolor y aislamiento a toda la humanidad. Este programa ofrece una meditación y una oportunidad para la catarsis, un tiempo para admirar la belleza de la esperanza.

THE SWAN CONSORT

Anita Datta, soprano i direcció

Lewis Cullen, contratenor

Robin Datta, tenor

Alexander Jones, baríton

Stuart O'Hara, baix

El programa destaca el treball de Josquin de Glòria i Phillipe de Muntanya. Aquests dos compositors francoflamencs celebren aquest any dos 500é aniversaris molt diferents, ja que el 1521 va ser tant l'any de la mort de Josquin com el naixement de De Muntanya. Tots dos compositors deixen un ric llegat harmònic. Particularment notable és l'ajust sensible i intuïtiu de Josquin del text *Miserere*, i el visceral *Ad et Clamavi* de De Muntanya. Les obres d'aquests compositors es posen en diàleg amb els seus homòlegs de l'Anglaterra Tudor, on la reforma va il·legalitzar la pràctica del catolicisme. De Muntanya va mantenir correspondència amb William Byrd en una composició críptica (*Super Flumina Babylonis*), convidant-ho a treballar en les corts catòliques d'Europa. Robert White, un altre contemporani de Byrd, també es va dedicar a la litúrgia catòlica.

El focus principal d'aquest programa són els motets estesos de Josquin dones Glòria. De *Profundis*, l'intricat *Stabat Mater* i la seua èpica ambientació del famós salm *Miserere*. Josquin sobreix en establir una demostració de domini sobre les "regles" del contrapunt, només per a subvertir les expectatives de forma, harmonia i estructura que ha invocat. Escoltem en les seues obres canons precisos que d'alguna manera es llisquen sota els nostres nassos en textures lliures. Deixa't sacsejar emocionalment amb la

coloració (canvis rítmics i mètrics) en Stabat Mater, una peça que es va guardar en el preuat cancioner personal de l'enigmàtica Reina Tudor, Ana Bolena. Aquesta peça troba llavors la seua resposta en el luminescent responsori de matines per a la Pasqua de John Taverner, Dum Transisset Sabbatum, que narra el moment en què Maria Magdalena, Maria mare de Jacob i Salomé, va anar a ungir a Jesús després de la seua mort. El que van trobar no es nomena, però s'expressa en l'Al·leluia repetit i transcendent que sona tres vegades abans que la peça s'assente en l'èter.

El programa culmina amb l'escenari èpic del Miserere de Josquin, en el qual pinta acuradament cada línia d'aquest text multifacètic amb profunda consideració. Al llarg de l'obra, el senzill cantus firmus (melodia fixa) del text 'Miserere Mei Deus' torna i reverbera repetidament al llarg de l'obra, viatjant a través de diferents parts de veu, encaixonades en diferents enquadraments harmònics que dibuixen en diferents moments tot el rang de caràcter emocional que aquesta simple anomenada pot tindre. El Miserere de Josquin és un assaig sobre l'experiència humana, travessant la desesperació i l'anhel, la fe i el dolor. Intuïtiva, empàtica i sincera, aquesta peça ens acosta a una experiència viscuda personal i universal que transcendeix el temps, fins i tot mig mil·lenni.

El programa destaca el trabajo de Josquin de Prez y Phillippe de Monte. Estos dos compositores franco-flamencos celebran este año dos 500 aniversarios muy diferentes, ya que el 1521 fue tanto el año de la muerte de Josquin como el nacimiento de De Monte. Ambos compositores dejan un rico legado armónico. Particularmente notable es el ajuste sensible e intuitivo de Josquin del texto *Miserere*, y el visceral *Ad te Clamavi* de De Monte. Las obras de estos compositores se ponen en diálogo con sus homólogos de la Inglaterra Tudor, donde la reforma ilegalizó la práctica del catolicismo. De Monte mantuvo correspondencia con William Byrd en una composición críptica (*Super Flumina Babylonis*), invitándolo a trabajar en las cortes católicas de Europa. Robert White, otro contemporáneo de Byrd, también se dedicó a la liturgia católica.

El foco principal de este programa son los motetes extendidos de Josquin des Prez. De Profundis, el intrincado Stabat Mater y su épica ambientación del famoso salmo Miserere. Josquin sobresale al establecer una demostración de dominio sobre las "reglas" del contrapunto, solo para subvertir las expectativas de forma, armonía y estructura que ha invocado. Escuchemos en sus obras cánones precisos que de alguna manera se deslizan bajo nuestras narices en texturas libres. Déjate sacudir emocionalmente con la coloración (cambios rítmicos y métricos) en Stabat Mater, una pieza que se guardó en el preciado cancionero personal de la enigmática Reina Tudor, Ana Bolena. Esta pieza encuentra entonces su respuesta en el luminiscente responsorio de maitines para la Pascua de John Taverner, Dum Transisset Sabbatum, que narra el momento en que María Magdalena, María madre de Jacob y Salomé, fue a ungir a Jesús después de su muerte. Lo que encontraron no se nombra, pero se expresa en el Aleluya repetido y trascendente que suena tres veces antes de que la pieza se asiente en el éter.

El programa culmina con el escenario épico del Miserere de Josquin, en el que pinta cuidadosamente cada línea de este texto multifacético con profunda consideración. A lo largo de la obra, el sencillo cantus firmus (melodia fija) del texto 'Miserere Mei Deus' regresa y reverbera repetidamente a lo largo de la obra, viajando a través de diferentes partes de voz, encajonadas en diferentes encuadres armónicos que dibujan en diferentes momentos todo el rango de carácter emocional que esta simple llamada puede tener. El Miserere de Josquin es un ensayo sobre la experiencia humana, atravesando la desesperación y el anhelo, la fe y el dolor. Intuïtiva, empàtica i sincera, esta peça nos acerca a una experiència vivida personal i universal que trasciende el tiempo, incluso medio milenio.

PROGRAMA

Phillippe de Monte	Miserere
Josquin des Prez	De Profundis
Robert White	Lamentations
Phillippe de Monte	Pare Mihi
Josquin des Prez	Stabat Mater
William Byrd	Ne Irascaris Domine
	Civitas Sancti Tui
Phillippe de Monte	Ad Te Clamavi
Josquin des Prez	Miserere

The Swan Consort

The Swan Consort és un cor de cambra d'elit amb seu al Regne Unit. Va ser fundat a l'agost de 2018 per la directora asiàtica britànica, Anita Datta, i va debutar amb una residència en la Catedral de Lincoln i Beverley, East Yorkshire. En el seu primer any, van actuar amb gran èxit en llocs com la Universitat de Cambridge, la Catedral de Lincoln i Beverley Minster, i van ser convidats a cantar la missa festiva del Dia de l'Ascensió a York Minster. The Swan Consort s'especialitza a recuperar joies oblidades del Renaixement Europeu i descobrir nova música i diverses veus actuals. Amb el seu atractiu enfocament i el seu acostament humà, presenten programes que atrauen a noves audiències mentre delecten i sorprenen els assistents experimentats. Han sigut molt elogiats per la seua contínua col·laboració amb el musicòleg de Chicago, el Dr. Eric Esparza, en la interpretació dels Motets de Vespres, que rares vegades s'escolten, de la col·lecció del compositor venecià Francesco Cavalli. En 2020, The Royal Opera House de Mumbai, els va convidar a presentar un concert-recital de Musiche Sacre de Cavalli en una sèrie de concerts en línia durant les restriccions de la pandèmia mundial. The Swan Consort planeja llançar un enregistrament d'aquestes obres en 2022.

The Swan Consort ha desenvolupat nombroses i populars repertoris per a continuar atraient audiències durant les restriccions del coronavirus. Al maig de 2020, van llançar una sèrie de madrigals en anglès durant tot el mes, que van ser gravats durant el període de confinament nacional. Al març de 2021 van presentar un espectacle basat en les Lamentacions que va recaptar diners per a l'organització benèfica de salut mental 'Mind'.

Anita Datta

Anita Datta és una jove directora britànica assentada en el nord d'Anglaterra. Nascuda en 1992, és una de les poques dones de minories ètniques en un camp que continua sent una de les professions amb major desequilibri de gènere fins hui. Va fundar 'The Swan Consort' per a interpretar la música del renaixement europeu i com un vehicle per a explorar la música que no s'escolta tan sovint. Apassionada per la música antiga, va ser becària d'orgue en Sidney Sussex College, Cambridge, treballant amb el Dr. David Skinner (*Alamire, The Cardinal's Musick*). En aquest lloc, va realitzar gires tres vegades a l'any amb el cor de la capella a llocs tan diversos com Las Vegas i la Basílica de Sant Pere, Ciutat del Vaticà. Va tocar en dos enregistraments professionals en Sidney Sussex, William Croft: *Burial Service & Anthems (Obsidian)* i *Great Anthems (Gift of Music)*. És una organista molt respectada que ha rebut premis per la qualificació més alta en l'examen per a Associate of the Royal College of Organists en 2018. Ha oferit recitals en tot el Regne Unit, inclòs el Three Choirs Festival en 2019. Criada en Hull, East Yorkshire, Anita està compromesa amb facilitar l'accessibilitat en les arts en el nord d'Anglaterra i gaudeix particularment de la curaduría d'espectacles per a audiències noves i inusuals. També toca el sitar i està ben versada en l'art semiclàsic bengalí de Rabindrasangeet.

The Swan Consort

The Swan Consort es un coro de cámara de élite con sede en el Reino Unido. Fue fundado en agosto de 2018 por la directora asiática británica, Anita Datta, y debutó con una residencia en la Catedral de Lincoln y Beverley, East Yorkshire. En su primer año, actuaron con gran éxito en lugares como la Universidad de Cambridge, la Catedral de Lincoln y Beverley Minster, y fueron invitados a cantar la misa festiva del Día de la Ascensión en York Minster. The Swan Consort se especializa en recuperar joyas olvidadas del Renacimiento Europeo y descubrir nueva música y diversas voces actuales. Con su atractivo enfoque y su acercamiento humano, presentan programas que atraen a nuevas audiencias mientras deleitan y sorprenden a los asistentes experimentados. Han sido muy elogiados por su continua colaboración con el musicólogo de Chicago, el Dr. Eric Esparza, en la interpretación de los Motetes de Vísperas, que rara vez se escuchan, de la colección del compositor veneciano Francesco Cavalli. En 2020, The Royal Opera House de Mumbai, los invitó a presentar un concierto-recital de *Musiche Sacre* de Cavalli en una serie de conciertos online durante las restricciones de la pandemia mundial. The Swan Consort planea lanzar una grabación de estas obras en 2022.

The Swan Consort ha desarrollado numerosas y populares repertorios para continuar atrayendo audiencias durante las restricciones del coronavirus. En mayo de 2020, lanzaron una serie de madrigales en inglés durante todo el mes, que fueron grabados durante el período de confinamiento nacional. En marzo de 2021 presentaron un espectáculo basado en las Lamentaciones que recaudó dinero para la organización benéfica de salud mental 'Mind'.

Anita Datta

Anita Datta es una joven directora británica asentada en el norte de Inglaterra. Nacida en 1992, es una de las pocas mujeres de minorías étnicas en un campo que sigue siendo una de las profesiones con mayor desequilibrio de género hasta la fecha. Fundó 'The Swan Consort' para interpretar la música del renacimiento europeo y como un vehículo para explorar la música que no se escucha tan a menudo. Apasionada por la música antigua, fue becaria de órgano en Sidney Sussex College, Cambridge, trabajando con el Dr. David Skinner (*Alamire, The Cardinal's Musick*). En este puesto, realizó giras tres veces al año con el coro de la capilla a lugares tan diversos como Las Vegas y la Basílica de San Pedro, Ciudad del Vaticano. Tocó en dos grabaciones profesionales en Sidney, Sussex, *William Croft: Burial Service & Anthems (Obsidian)* y *Great Anthems (Gift of Music)*. Es una organista muy respetada que ha recibido premios por la calificación más alta en el examen para *Associate of the Royal College of Organists* en 2018. Ha ofrecido recitales en todo el Reino Unido, incluyendo el Three Choirs Festival en 2019. Criada en Hull, East Yorkshire, Anita está comprometida con facilitar la accesibilidad en las artes en el norte de Inglaterra y disfruta particularmente de la curaduría de espectáculos para audiencias nuevas e inusuales. También toca el sitar y está bien versada en el arte semiclásico bengalí de Rabindrasangeet.

DIVENDRES 17 JUNY

CLAUSTRE I 22:30 h

Acadèmia CdM

Cançoner de Montecassino

El regne de Nàpols i Alfons el Magnànim

Cançoner de Montecassino és un manuscrit del segle XV format per diversos fascicles que originalment es trobaven separats i van ser encuadernats junts a la fi del segle XVII. El repertori musical s'associa generalment amb la cort aragonesa a Nàpols i es considera que prové d'un ambient monàstic. El copista principal del còdex va ser probablement un monjo del monestir de San Michele Arcangelo de Planciano, en Gaeta o bé del monestir benedictí dels sants Severino i Sossio a Nàpols. Segons consta en una inscripció, durant el segle XVI el manuscrit va estar custodiat en el monestir dels sants Severino i Sossio, i va ser portat posteriorment, probablement durant el segle XVI o XVII, al monestir principal de l'orde benedictí, en Montecassino, lloc on es guarda actualment i que dona nom a aquest cançoner.

El *Cancionero de Monceassino* es un manuscrito del siglo XV formado por varios fascículos que originalmente se encontraban separados y que fueron encuadernados juntos a finales del siglo XVII. El repertorio musical se asocia generalmente a la corte aragonesa en Nápoles y se considera que proviene de un ambiente monástico. El copista principal del código fue probablemente un monje del monasterio de San Michele Arcangelo de Planciano, en Gaeta o bien del monasterio benedictino de los santos Severino y Sossio en Nápoles. Según consta en una inscripción, durante el siglo XVI el manuscrito estuvo custodiado en el monasterio de los santos Severino y Sossio, y fue llevado posteriormente, probablemente durante el siglo XVI o XVII, al monasterio principal de la orden benedictina, en Montecasino, lugar donde se guarda actualmente y que da nombre a este cancionero.

ACADÈMIA CDM

Soprano
Tenors
Baríton
Flautes
Sacabutxos
Violes *da gamba*
Llaüt:
Arpa:

Laia Blasco
Carlos Arturo Gómez i Jose Manuel Monfort
Antonio Sabuco
Olga Rodón i Emiliano Pérez
Joan Marín i Luis Cortés
Julia Chiner i Marina Cabello
Rafael Arjona
Juliette Commeaux

PROGRAMA

Chiave, chiave	Toccate (instrumental). Anónimo, CM 131
Adoramus te	Antiphona. Anónimo, CM 4
La fille guillemin	Ballo. Anónimo, CM 6
Piangendo chiamo	Disperata. Anónimo, CM 24
Alle stamenge	Canto carnascialesco. Anónimo, CM 133

Collinetto	Ballo (instrumental). Anónimo, CM 22
Ave Maris Stella	Himno de vísperas. Damianus/Anónimo, CM 76/62
Merce te chiamo	Ballata. Anónimo, CM 89
Correno multi cani	Strambotto-caccia (instrumental). Anónimo, CM 140
O tempo bono	Strambotto. Anónimo, CM 132
Viva viva Rey Ferrando	Canción. Anónimo, CM 111

Zappay	Strambotto (instrumental). Anónimo, CM 20
Miserere nostri Vexilla Regis	Himno de vísperas. Anónimo/Dufay CM 106
De tous biens plaine	Chanson (instrumental). Hayne van Ghizeghem, CM 85
Amor tu non me gabasti	Barzelletta. Anónimo, CM 23
Dindirindin	Canzon alla villota. Anónimo, CM 127

ACADÈMIA CdM

Acadèmia CdM pal·lia la carència d'estudis i difusió d'un repertori tan singular com és el patrimoni musical europeu mitjançant un mètode d'ensenyament obert, adaptat a les necessitats de cada alumne per a potenciar l'emprenedoria i reforçar el discurs artístic dels intèrprets. Es tracta d'una oportunitat única de realitzar concerts en llocs emblemàtics al costat de Capella de Ministrers i la direcció de Carles Magraner. El curs permet conèixer la dinàmica de treball d'un ensemble de música antiga, el treball creatiu que hi ha darrere d'un programa de concert així com comprendre el seu discurs artístic i l'evolució que aquest experimenta. Mitjançant la pràctica de l'aula i els concerts posteriors els assistents adquireixen habilitats indispensables en el món professional que permeten una fàcil adaptació als canvis durant el muntatge com són la improvisació, la transposició, l'actitud en l'escenari i la complicitat amb els companys. Finalment, Acadèmia CdM facilita el contacte amb músics de llarga trajectòria i reconeixement internacional, i promou en l'alumne una actitud creativa, fomentant l'emprenedoria i afavorint sinèrgies entre nous professionals interessats en el camp de la música antiga.

Acadèmia CdM palia la carencia de estudios y difusión de un repertorio tan singular como es el patrimonio musical europeo mediante un método de enseñanza abierta, adaptado a las necesidades de cada alumno para potenciar el emprendimiento y reforzar el discurso artístico de los intérpretes. Se trata de una oportunidad única de realizar conciertos en lugares emblemáticos junto a Capilla de Ministrers y la dirección de Carles Magraner. El curso permite conocer la dinámica de trabajo de un ensemble de música antigua, el trabajo creativo que hay detrás de un programa de concierto así como comprender su discurso artístico y la evolución que este experimenta. Mediante la práctica del aula y los conciertos posteriores, los asistentes adquieren habilidades indispensables en el mundo profesional que permiten una fácil adaptación a los cambios durante el montaje como son la improvisación, la transposición, la actitud en el escenario y la complicitad con los compañeros. Por último, Acadèmia CdM facilita el contacto con músicos de larga trayectoria y reconocimiento internacional, y promueve en el alumno una actitud creativa, fomentando el emprendimiento y favoreciendo sinèrgias entre nuevos profesionales interesados en el campo de la música antigua.

DISSABTE 18 JUNY
CLAUSTRE I 20:30 h
Capella de Ministrers
Plant d'amor

Música i poesia del Segle d'Or al voltant de Joan Brudieu i Ausiàs March
Carles Magraner, director

En la cort aragonesa de Nàpols, a València, Barcelona i en totes les ciutats del regne d'Aragó, la música que va sonar en els dos últims terços del segle XV no va poder ser molt distinta entre sí, encara que des de 1443 i, almenys, fins a mitjans de la dècada dels setanta, Nàpols actuava com a centre i la resta del regne aragonés com perifèria. Un centre a l'avantguarda de la música europea de l'època, francoflamenca i italiana sobretot, en el qual al costat de les cançons van sonar les danses, unes vegades adaptacions de la música vocal i altres peces de factura nova creades pels ministrers al servei de la cort d'Alfons el Magnànim, amb el qual s'obri un dels capítols més brillants de la història del regne aragonés tant al terreny polític com al cultural. Fill de Fernando I d'Antequera i de Na Leonor d'Alburquerque, va saber fer realitat un somni: convertir-se en un dels prínceps del Renaixement no en sòl hispà sinó a Itàlia, després de la conquesta del regne de Nàpols.

Ausiàs March va nàixer en 1397 i va participar en les expedicions que el rei Magnànim va realitzar pel Mediterrani, de qui va ser falconer major, retirant-se en 1425 a Gandia on va començar a escriure la seua obra poètica. Va morir a València el dia 3 de març de 1459.

En la corte aragonesa de Nápoles, en Valencia, Barcelona y en todas las ciudades del reino de Aragón, la música que sonó en los últimos tercios del siglo XV no pudo ser muy distinta entre sí, aunque desde 1443 y, al menos, hasta mediados de la década de los setenta, Nápoles actuaría como centro y el resto del reino aragonés como periferia. Un centro en vanguardia de la música europea de la época, franco-flamenca e italiana sobre todo, en el cual junto a las canciones sonaron las danzas, algunas veces adaptaciones de la música vocal y otras piezas nuevas creadas por los ministriles al servicio de la corte de Alfonso el Magnánimo, con el cual se abre uno de los capítulos más brillantes de la historia del reino aragonés, tanto en el terreno político como en el cultural. Hijo de Fernando I de Antequera y de Na Leonor de Alburquerque, supo hacer realidad un sueño: convertirse en uno de los príncipes del Renacimiento, no en suelo hispano, sino en Italia, tras la conquista del reino de Nápoles.

Ausiàs March nació en 1397 y participó en las expediciones que el rey Magnánimo realizó por el Mediterráneo, de quien fue halconero mayor, retirándose en 1425 a Gandía donde comenzó a escribir su obra poética. Murió en Valencia el día 3 de marzo de 1459.

CAPELLA DE MINISTRERS

Carles Magraner

Elia Casanova, soprano
Albert Riera, tenor
Víctor Sordo, tenor
Beltrán Iraburu, baríton
Carles Magraner, viola d'arc
Robert Cases, tiorba i guitarra renaixentista

PROGRAMA

Anònim	La Spagna
Joan Brudieu	Fantasiant, amor mi descobre <i>Ausiàs March, Poesia XVIII (1-8)</i>
Anònim	La dindirindin (<i>Cançoner de Montecassino</i>)
Anònim	Què farem del pobre Joan (<i>Cançoner d'Uppsala</i>)
Joan Brudieu	Si fos amor substança razonable <i>Ausiàs March. Poesia XVIII (17-24)</i>
Alexander Agricola	Amor que sospirar mi fai
Anònim	Bella de vos som amorós (<i>Cançoner d'Uppsala</i>) <i>Pere Serafi</i>
Joan Ambrosi Dalça	Calata
Joan Brudieu	Lir entre carts, lo meu voler se temprà <i>Ausiàs March. Poesia XVIII (57-60)</i>
Juan Vázquez	Con qué la lavaré (<i>Cançoner d'Uppsala</i>)
Joan Ambrosi Dalça	Alla spagnuola
Anònim	Estas noches a tan largas (<i>Cançoner d'Uppsala</i>)
Anònim	Besame y abraçame (<i>Cançoner d'Uppsala</i>)
Joan Brudieu	Ma volentat ab la rahó s'envolpa <i>Ausiàs March. Poesia II (33-40)</i>
Anònim	La parente nostre Dame (<i>Cançoner de Sevilla</i>)
Anònim	Romanesca i folies
Anònim	En Lletres d'Or (<i>Cançoner de Sevilla</i>) <i>Plant doloròs. Rois de Corella (Contrafacta)</i>
Joan Brudieu	Plena de seny, donau-me una crosta <i>Ausiàs March. Poesia II (41-44)</i>
Joan Escrivà	Folies de les Caterines

Carles Magraner

Quan algú escolta la música de Carles Magraner el que percep no és senzillament una successió de notes produïdes pels cops del seu arc en les cordes de la viola da gamba, més aviat són sons que es van transformant en una cadena de sentiments i emocions. De la mateixa manera, la seua extensa carrera professional no pot ser entesa com un gran nombre de concerts i enregistraments, per què és la història de molt d'esforç i el resultat del seu amor per la música. Carles Magraner naix a Almussafes (La Ribera Baixa, València) on inicia els seus estudis musicals, que continua després en el Conservatori Professional de Carcaixent i el Conservatori Superior de València, obtenint els títols de Professor de Violoncel i el Superior de Musicologia. Molt ràpid, se sent captivat per la música antiga i s'especialitza en violoncel barroc i viola da gamba, amb estudis a Barcelona, Madrid i el Departament de Musique Ancienne del Conservatoire National de Région de Tolosa de Llenguadoc. A més, cursa diversos seminaris sobre música medieval, renaixentista i barroca impartits per Miquel Querol i Josep Bonastre, entre altres, completant la seua formació en música ibèrica dels segles XI-XVIII. Obté el Premi a la Creativitat Musical de la Universitat de València en els anys 88 i 89 i del Ministeri

de Cultura de joves intèrprets. Carles Magraner és Màster en Música en l'especialitat de música antiga i Doctor en Música per la Universitat Politècnica de València.

Capella de Ministrers

Des de la seua creació l'any 1987, el grup Capella de Ministrers, sota la direcció de Carles Magraner, ha desenvolupat una important tasca investigadora i musicològica en favor del patrimoni musical espanyol, des de l'Edat Mitjana fins al segle XIX. El resultat, transformat en testimoniatge musical, conjuga a la perfecció tres factors clau: el rigor històric, la sensibilitat musical i, molt especialment, un incontentible desig de comunicar-nos i fer-nos partícips d'aquestes experiències. L'activitat concertística de la formació ha sigut molt intensa des de l'inici de la seua activitat, recorrent les millors sales de música d'Espanya: Auditori Nacional d'Espanya, Palau de la Música de València, Palau de la Música Catalana, Auditori de León, Teatre de la Maestranza, L'Escorial, Centre Conde Duque, Auditori de Castelló, Teatre Cervantes... Així mateix, ha participat en nombrosos festivals, d'entre els quals cal destacar el Festival de Música Antiga de Barcelona, Madrid Cultural 1992 (amb la recuperació de l'òpera 'Los Elementos' d'Antonio Lliteres), Festival de Teatre Clàssic d'Almagro, Festival de Música Antiga i Barroca de Peñíscola, Festival de Peralada, Quinzena Musical Donostiarra, Veranos de la Villa (Madrid), Festival Grec (Barcelona), Festival Internacional de Música i Dansa de Granada, Festival de Música Religiosa de Conca, Serenates a la Universitat (València), Festival Are More (Vigo), Festival Medieval d'Elx, entre molts altres.

Èlia Casanova

Va obtenir el seu títol Superior de Canto en el Conservatori de Música de València sota la tutela de Consol Rico, i es va especialitzar en música antiga, becada per l'Institut Valencià de la Música en el Royal Birmingham Conservatoire amb el prestigiós tenor Andrew King. Des de 2010 compagina una intensa activitat concertística amb l'ampliació de la seua formació en música antiga i en direcció de cors, realitzant cursos i residències artístiques d'especialització per tot el món; la participació en projectes d'investigació, recuperació i difusió del patrimoni musical. Ha sigut guardonada amb diferents premis en l'àmbit de la música antiga, entre els quals destaquen el Cecil Drew Oratorio Prize, el premi a la millor cantant de Música Antiga del Royal Birmingham Conservatoire, i el Premi Especial del Jurat en el Concurs Internacional de Música Antiga de Gijón. Fins hui ha gravat setze discos amb diverses agrupacions, entre ells 'La Ruta de la Seda' amb Capella de Ministrers. Com a solista, Èlia ha actuat en auditoris, teatres, catedrals, esglésies i capelles de tot el món, des del Palau de Música Catalana i el Palau de les Arts de València, passant pel Walt Disney Concert Hall (Los Angeles), el Symphony Center Orchestra Hall (Chicago), el Tang Xianzu Theater en Fuzhou (la Xina), o l'Acropolium de Cartago (Tunísia), entre altres.

Víctor Sordo

Nascut a Badajoz, on inicia els seus estudis de piano i música coral, respectivament amb Guadalupe Rei i Alonso Gómez. Posteriorment, es trasllada a Sevilla per a estudiar Grau Superior de Direcció de Cor amb Ricardo Rodríguez. Perfecciona estudis corals amb Peter Philips, Owen Rees, Fernando Eldoro, Graham O'Reilly, Marcel Perés, Tamara Brooks, Marco Berrini o Javier Busto entre altres, i vocals amb Isabel Álvarez, Miguel Bernal, Bart Vandewege, Lambert Climent, María Coronada, Jan Van Elsacker, Lluís Vilamajó o Kevin Smith. Especialitzat en cant històric, canta com a solista regularment amb les millors agrupacions. Igualment, col·labora amb prestigioses agrupacions com Capella de Ministrers, Collegium Vocale Gent, Capella Reial de Catalunya, La Colombina, Arsys Bourgogne, Música Ficta, Barcelona Ars Nova, La Galanía o Ghislieri Consort, treballant amb directors i formacions com Carles Magraner, Phillipe Herreweghe, Jordi Savall, Frans Brüggen, Lluís Vilamajó, entre altres, cantant en els més prestigiosos festivals i sales.

Carles Magraner

Cuando alguien escucha la música de Carles Magraner lo que percibe no es sencillamente una sucesión de notas producidas por los golpes de su arco sobre las cuerdas de la viola da gamba, sino sonidos transformando una cadena de sentimientos y emociones. De la misma manera su extensa carrera profesional no puede ser entendida como un gran número de conciertos y grabaciones, más bien es la historia de mucho esfuerzo y el resultado de su amor por música. Carles Magraner nace en Almussafes (La Ribera Baixa, Valencia) donde inicia sus estudios musicales, que continúa después en el Conservatorio Profesional de Carcaixent y el Conservatorio Superior de Valencia, obteniendo los títulos de Profesor de Violonchelo y el Superior de Musicología. Muy pronto, se siente cautivado por la música antigua y se especializa en violonchelo barroco y viola da gamba, con estudios en Barcelona, Madrid y el Departament de Musique Ancienne del Conservatoire National de Région de Toulouse. Además, cursa varios seminarios sobre música medieval, renacentista y barroca impartidos por Miquel Querol y Josep Bonastre, entre otros, completando su formación en música ibérica de los siglos XI-XVIII. Obtiene el Premio a la Creatividad Musical de la Universidad de Valencia en los años 88 y 89 y del Ministerio de Cultura de jóvenes intérpretes. Carles Magraner es Máster en Música en la especialidad de música antigua y Doctor en Música por la Universidad Politècnica de Valencia.

Capella de Ministrers

Desde su creación el año 1987, el grupo Capella de Ministrers, bajo la dirección de Carles Magraner, ha desarrollado una importante tarea investigadora y musicològica en favor del patrimonio musical español, desde el medioevo hasta el siglo XIX. El resultado, transformado en testimonio musical, conjuga a la perfección tres factores clave: el rigor histórico, la sensibilidad musical y, muy especialmente, un incontentible deseo de comunicarnos y hacernos partícipes de estas experiencias. La actividad concertística de la formación ha sido muy intensa desde el inicio de su actividad, recorriendo las mejores salas de música de España: Auditorio Nacional de España, Palau de la Música de Valencia, Palau de la Música Catalana, Auditorio de León, Teatro de La Maestranza, El Escorial, Centro Conde Duque, Auditorio de Castellón, Teatro Cervantes... Asimismo, ha participado en numerosos festivales, de entre los que cabe destacar el Festival de Música Antiga de Barcelona, Madrid Cultural 1992 (con la recuperación de la ópera Los elementos de Antonio Lliteres), Festival de Teatro Clásico de Almagro, Festival de Música Antigua y Barroca de Peñíscola, Festival de Peralada, Quinzena Musical Donostiarra, Los Veranos de la Villa (Madrid), Festival Grec (Barcelona), Festival

Internacional de Música y Danza de Granada, Festival de Música Religiosa de Cuenca, Serenates a la Universitat (Valencia), Festival Are More (Vigo), Festival Medieval de Elche, entre otros.

Èlia Casanova

Obtuvo su título Superior de Canto en el Conservatorio de Música de Valencia bajo la tutela de Consol Rico, y se especializó en música antigua, becada por el Instituto Valenciano de la Música en el Royal Birmingham Conservatoire con el prestigioso tenor Andrew King. Desde 2010 compagina una intensa actividad concertística con la ampliación de su formación en música antigua y en dirección de coros, realizando cursos y residencias artísticas de especialización por todo el mundo; la participación en proyectos de investigación, recuperación y difusión del patrimonio musical. Ha sido galardonada con distintos premios en el ámbito de la música antigua, entre los que destacan el Cecil Drew Oratorio Prize, el premio a la mejor cantante de Música Antigua del Royal Birmingham Conservatoire, y el Premio Especial del Jurado en el Concurso Internacional de Música Antigua de Gijón. Hasta la fecha ha grabado dieciséis discos con diversas agrupaciones, entre ellos 'La Ruta de la Seda' con Capella de Ministrers. Como solista, Èlia ha actuado en auditorios, teatros, catedrales, iglesias y capillas de todo el mundo, desde el Palau de Música Catalana y el Palau de les Arts de València, pasando por el Walt Disney Concert Hall (Los Ángeles), el Symphony Center Orchestra Hall (Chicago), el Tang Xianzu Theater en Fuzhou (China), o el Acropolium de Cartago (Túnez), entre otros.

Víctor Sordo

Nacido en Badajoz, donde inicia sus estudios de piano y música coral, respectivamente con Guadalupe Rey y Alonso Gómez. Posteriormente, se traslada a Sevilla para estudiar Grado Superior de Dirección de Coro con Ricardo Rodríguez. Perfecciona estudios corales con Peter Philips, Owen Rees, Fernando Eldoro, Graham O'Reilly, Marcel Perés, Tamara Brooks, Marco Berrini o Javier Busto entre otros, y vocales con Isabel Álvarez, Miguel Bernal, Bart Vandewege, Lambert Climent, María Coronada, Jan Van Elsacker, Lluís Vilamajó o Kevin Smith. Especializado en canto histórico, canta como solista regularmente con las mejores agrupaciones. Igualmente colabora con prestigiosas agrupaciones como Capella de Ministrers, Collegium Vocale Gent, Capella Reial de Catalunya, La Colombina, Arsys Bourgogne, Música Ficta, Barcelona Ars Nova, La Galanía o Ghislieri Consort, trabajando con directores y formaciones como Carles Magraner, Phillippe Herreweghe, Jordi Savall, Frans Brüggen, Lluís Vilamajó, entre otros, cantando en los más prestigiosos festivales y salas.

www.capelladeministrers.es

DISSABTE 18 JUNY
CLAUSTRE I 22:30 h
SOPAR DELS BORJA

Sopar temàtic al voltant dels Borja amb música de l'època, poesia del Renaixement i dansa.

Sopar temàtic al voltant dels Borja al claustre del Monestir. En el sopar se serviràn entrants, plat principal, beguda i postre amb un menú literari al voltant de la poesia del Segle d'Or Valencià. El sopar estarà amenitzat amb poesia, dansa i música del Renaixement en directe per:

Cena temática en torno a los Borja en el claustro del Monasterio. En la cena se servirán entrantes, plato principal, bebida y postre alrededor de la poesía del Siglo de Oro valenciano. La cena estará amenizada con poesía, danza y música del Renacimiento en directo por:

Gama&Blasco Ensemble

Música de table

Priscila Gama, flauta i arpa renaixentista

Laia Blasco, flauta

TransferMove Cía. de Danza

Poesia i dansa

Toni Aparisi

Alba Galdón

Carmen Comes

Nicole Victoria Zurita